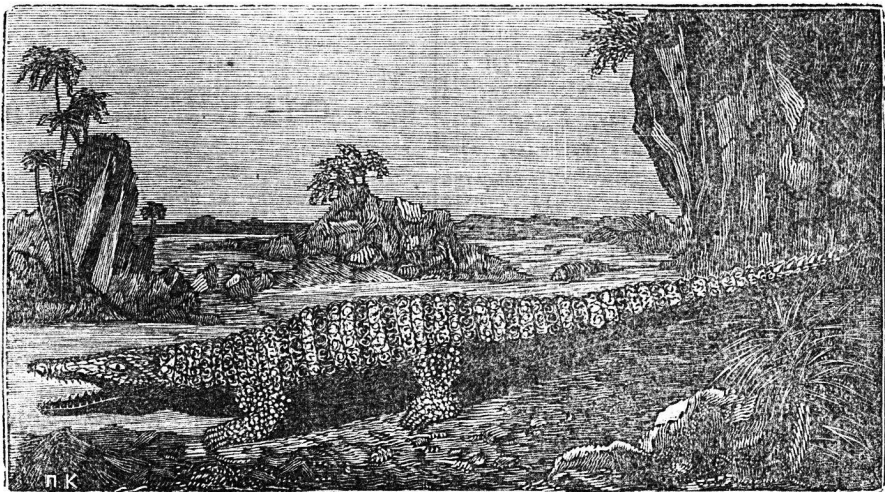

γύπτιοι ἐτίθεντο τὸ ζῶον τοῦτο· τὸναντίον δὲ σήμερον οἱ εὐρισκόμενοι εἰς τὸν Νεῖλον κροκοδείλιοι καταδιώκονται καὶ φονεύονται ἀσπόνδως ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, ἔπειτα δὲ παραίθηνται καὶ εἰς τὴν τράπεζαν ὡς ἀγγίμιον εὐάρεστον εἰς τὴν γεῦσίν των. Ἰδιαιτέρως δὲ εἰς τὴν Νουβίαν τὸ κυνήγιον τῶν κροκοδείλων κατὰ τὸν χειμῶνα ἀποφέρει ἱκανὸν ὄφελος εἰς τοὺς κατοίκους· τοὺς εὐρίσκουσι δὲ τότε κοιμωμένους ἐπὶ τῆς ψάμμου, καθῶς καὶ κατὰ τὸ ἔαρ, ὅτε οἱ θήλειαι καταθέτουσι ἐπ' αὐτῆς τὰ ὠά των. Ἄμα δὲ ὁ κυνηγὸς γνωρίσῃ τὸν τόπον, ὑποσκάπτει πλησίον κρυφῶνα (καταδυσι) ὅθεν ἐνεδρεύει τὸ θήρμα μὴ φαινόμενος· ὁπλίζεται δὲ συνήθως διὰ κάμακος ὀξυτάτου καὶ στερεοῦ, τὸν ὁποῖον ἐπιπῆγει εἰς τὸν θώρακα τοῦ θηρίου· ἀνὰ δὲ τοῦτο τύχη κοιμώμενον, πλησιάζει ὁ ἄνθρωπος ἐκβραχαιότερον διὰ τὰ πλεονάζοντα μέγιστος 7 καὶ 8 δακτύλων βάρους, ὥστε κατ' οὐδένα τρόπον νὰ μὴ ἀποσπασθῇ τὸ ὄπλον σπαραζόμενος μανιακῶς τοῦ ζώου καὶ βυθιζομένου εἰς τοῦ ποταμοῦ τὰ ὕδατα· ἀλλὰ τὸ

μαχίον χοιρίνου κρέατος, μάλιστα δὲ ἐκ τῆς βίχου. Οὕτω δὲ προπαρασκευάσας τὴν ὀρμίαν, ὁ θηρευτὴς καὶ ἔχων πλησίον τοῦ γρυλλίζον χοιρίδιον, ἐφρόντισεν ἀνασῆρῃ τὸ σχοινίον τοῦ ἀγκίστρου ἄμα τὸ ἐδάγκασεν ὁ κροκοδείλιος διότι τὰ γρυλλίσματα τοῦ χοιριδίου προεῖλκον τὸ ἀδδηράγον θηρίον, ὀρμῶν δὲ πρὸς τὴν ἄγρην αὐτοῦ εὕρισκε κατὰ τύχην τὸ ἐπίβουλον ἀγκίστρον, ὁποῖον ἀμέσως κατέπινεν, οὕτω δὲ συρομενος ἐπὶ εἰς τὴν γῆν ἄνευ τινὸς μεγάλης ἀντιστάσεως· ἐξέλιθον δμως ἤδη τοῦ ὕδατος ἀνιεπάλαιε πάλιν καρτερῶς πολλὴν κίρρον κατὰ τοῦ ἀνθρώπου διὰ τῶν τρομερῶν πηγόνων· του καὶ τῆς φοβερωτέρας ἐτη οὐράς, ὡς κατ' αὐτὴν τὴν περίστασιν ἐχρειάζετο ἱκανὴ ἐξίστις πρὸς ἀναπλήρωσιν τῆς ἀδυναμίας τοῦ θηρίου τοῦ. Διὰ τοῦτο οὗτος λαμβάνων ἐκ τοῦ ἐδάφους πολλὸν ἔρριπτεν εἰς τὰ ὄμματα τοῦ θηρίου, καὶ ἂν μὴ εὐτύχει νὰ τὸ τυφλώσῃ δι' αὐτοῦ, ἐγένετο νικητὴς, ὁ δὲ τὸναντίον ἀπετύγχανεν, ὑπέκειτο εἰς μέγαν κίνδυνον καὶ συχνάκις ἐλεινῶς κατασπαράττετο.

Κροκοδείλιος.

προσδεδιμένον εἰς τὸν κάμακα σχοινίον ἀνατρέπει εὐκλειως ἐλεῖθην αὐτὸ, ἀφ' οὗ ἐξαντληθῶσιν αἱ δυνάμεις του καὶ ἐντελῶς ἀποκάμῃ· τότε δύο ἄνθρωποι ἀνέλκον αὐτὸν εὐκόλως κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον δεκατριῶν ποδῶν μήκους κροκοδείλιον· ἔπειτα δὲ συσφιγόντες διὰ φιμοῦ τὸ στόμα τὸν στρέφουσι ὑπτίον κατὰ γῆς καὶ ἀφαιροῦντες τοὺς πόδας τὸν φονεύουσιν.

Ἐπειδὴ οἱ Ἀφρικανοὶ ἀγαπῶσι τὴν δσμὴν τοῦ μόσχου, νοστιμιεύονται καὶ τὸ κρέας τοῦ κροκοδείλου· διότι τὸ ζῶον τοῦτο φέρει τοιαύτην ὕλην εἰς τέσσαρας κύστες, μεταδίδουσιν τὴν εὐωδίαν εἰς πάσας τὰς σάρκας· τὴν μεταχειρίζονται δὲ εἰς μυρισμὸν τῆς κόμης των.

Ὁ Ἡρόδοτος περιηγούμενος τὴν Αἴγυπτον 450 ἔτη πρὸ Χριστοῦ εἶδεν ἀλλότροπὸν τινα ἄγγραν τῶν τυράνων τούτων τοῦ Νεῖλου ἀσυνήθη σήμερον· ἔπειδὴ ἠλίσκοντο τότε διὰ τοῦ ἀπὸ τοῦ ἀγκίστρου, φέροντος τεμα-

Πολλάκις ἐν καὶ πολλοῖς ὁ Ἡρόδοτος κατηγοροῦνται παρά τῶν νεωτέρων ὡς εὐπιστος καὶ μυθώδης· οὕτω καὶ ὁ καλλωπισμὸς τῶν κροκοδείλων παρὰ τῶν ἑσπερίων τῆς Μερικῆς, ἐθεωρεῖτο μέχρι τοῦδε ὡς ὑπερβολὴ καὶ ψεῦδος· ἀλλ' ἐσχάτως ὁ σοφὸς Geoffroy de Saint-Hilaire εὗρεκε σκελετὸν κροκοδείλου ταριχευμένου φέρον ἐνώτια· ὥστε ἀπεδείχθη ἀκρούτως καὶ κατὰ τὰ τοῦτο τοῦ πατρὸς τῆς ἱστορίας ἡ φιλαλήθεια ἢ ἀκριβεία.

Ἐξ ἀνάγκης μόνον ὁ κροκοδείλιος γίνεται φονεὺς διότι ταύτης μὴ ὑπαρχούσης, διὰ τὴν ἑλ. τὸ ζῶον τὴν χη κεκορεσμένον, οὐδέποτε σχεδὸν θλάπτει τὸν ἄνθρωπον, τὸναντίον μάλιστα τὸν ἀποφεύγει. Κατὰ τὸν Bruce πολλάκις εἰς τὴν Ἀβυσσηνίαν τὰ παιδιὰ ἀναβαίνουσιν ἐπὶ τῶν νώτων τοῦ ζώου τούτου, ὡς ἐπὶ ἵππου, αὐτὸ δὲ φαίνεται σχεδὸν ἀρεσκόμενον εἰς τὸ παίγιον τοῦτο. Ἐπειδὴ δὲ ἀγαπᾷ τὴν κοινωνίαν,